

عنوان مقاله:

مدیریت خشم در اخلاق اسلامی

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی علوم انسانی و مطالعات فرهنگی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

صونیا زارع - استادیار عضو هیئت علمی دانشگاه فرهنگیان

صغری زارع - کارشناس ارشد فرهنگی دانشگاه گیلان

خلاصه مقاله:

غضب یکی از غرایز انسانی است و بهره های فراوانی برای انسان دارد و در دفاع از هویت و باورها و فرهنگ او نقش مهمی ایفا میکند. در واقع انسانها را میتوان در مورد این حالت نفسانی، به سه گروه تقسیم کرد: دسته اول: انسانهایی که در هنگام غضب افراط میکنند و از حد و مرز ایمان بیرون میروند. این گونه اشخاص همواره گرفتار اعمال ناپسند خود هستند و بسا که پشیمانی هم سودی به حالشان نخواهد داشت. دسته دوم: افرادی هستند که اساسا خشمگین نمیشوند و اصلا قوه غضبیه خود را به کار نمیگیرند و در جاهایی که حتی شرع و عقل هم برای آنان خشم را لازم دانسته است، به هیچ وجه حرکتی ندارند. اینان نه تنها عملی ناپسند انجام میدهند، بلکه از افراد عصبانی بدترند و افرادی بی غیرت و بیهویت تلقی میشوند. دسته سوم: کسانی که براساس کمال وجودی خود هرگاه خشمگین شوند، از مرز اعتدال خارج نمیشوند. اینان با ایمان راسخ و اعتماد به نفسی که دارند، هنگام بروز حالت خشم بر وجودشان تسلط کامل دارند و تمام اعضا و جوارح آنان تحت فرمان عقل و ایمانشان قرار دارد. غرایز انسانی همانند موتور محرک است که انسان را گاهی همانند طوفان و تندباد چنان به حرکت درمیآورد که اگر مراقبتی صورت نگیرد، خسارتهای جبران ناپذیری در پی خواهد داشت؛ اما همین محرکها اگر به وسیله ایمان و باورهای قلبی و ارتباط با انسانهای کامل تعدیل و کنترل شود، از عواقب ناشایست به دور خواهند ماند. در این مقاله مهارتهای مدیریت این غریزه از منظر اسلام مورد توجه قرار گرفته است.

کلمات کلیدی:

غریزه، غضب، خشم، کظم، غیظ

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/749138>

